

ЦѢЛОКУПНОСТЬ-ТА НА НАРОДА И ПРО- ТЕСТАНСТВО-ТО ПО НАСЪ.

Едно отъ най-важнѣ-ты за насъ съ-
бытія на вѣтхъ-тѣ 1874-тѣ години, ie безъ
съмнѣніе и рѣшение-то на Царско-то Пра-
вительство да тури въ дѣйствиe десетый
члѣнъ на фермана. За много врѣмя ште пом-
нимъ мы радость-тѣ, съ коѣто това рѣше-
ніе ся посряштихъ помежду ны. И какъ да
ся не радовамы? Цѣлокупность-та на народа!
Ето мы какво мыслимъ, че ште може да ся
постигне съ изпълнение-то на тоя десетый
члѣнъ. А за единъ народъ, като нашій, цѣ-
локупность-та ie всичко. Слабы-ты силы,
само когато сѣ собраны въ купъ, могатъ да
направятъ нѣшто. И мы блъгаре-ти, само
когато смы были съгласни и всичкы за-
дружно смы работили, можли смы да полу-
чимъ онова, коeто смы искали. Да не ходимъ
далечъ, ieto самый нашъ црѣковенъ въпросъ.
Ако да бѣхмы мы раздвоени врѣху него,
ако iедни отъ насъ да искахъ независимъ
црѣковъ, а другы да нештѣхъ, мы за много
врѣмя оште штѣхмы да си плуемъ подъ фе-
нерско-то иго.

Ако попытамы сега, коe ни ie най-много
помогнало да ся сдушимъ всичкы така, за
да искамы народнъ црѣковъ съ iединъ гласъ,
мы лесно ште налучимъ, че то ie наше-то
iединство по вѣрѣ. Ако да не бѣхмы мы
тако-речи всичкы-ти православни, както смы
си сега, ако да бѣхмы распоkjсани на право-